VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

Waarom watermeloenen blauw zijn

Raadselachtig en mooi

Hoge verwachtingen

Meedoen om te winnen

Mijn vreselijke week

Heeft God soms genoeg van ons?

19e jaargang - nummer 5

copyright 2017 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger

Layout en ontwerp:
Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefnederland@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit Het Boek, tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 De gevangenis
4 Een geplande bruiloft
6 Onverwacht cadeau
8 Waarom meloenen blauw zijn
11 Om over na te denken
14 Hoge verwachtingen
16 Mijn vreselijke week
18 Een ander soort held
20 Zes dromen
24 Beter dan een licht
26 Vertrouwen
28 Mijn liefde voor jou

Zorgen maken je blind, zodat je de toekomst niet kunt zien, maar Jezus weet al hoe het zal aflopen. Bij iedere moeilijkheid heeft Hij iets klaarliggen om verlichting te geven.

-Ellen White (1827-1915)

Hoogtepunten en dieptepunten

Het leven van een Christen bestaat uit bergen en dalen. Er zijn momenten dat we op uitbundige hoogten van vreugde en geluk staan, en er zijn periodes waarin we het niet zien zitten en ons verlaten voelen en alleen.

Denk eens aan die keer toen Jezus vijf broden en twee visjes vermenigvuldigde en genoeg te eten maakte voor een menigte van 5000 mannen, waarbij de vrouwen en kinderen nog niet eens meegeteld waren![1] Probeer je eens voor te stellen hoe de discipelen die oneindige voedselvoorraad uitdeelden! Ze waren waarschijnlijk in extase omdat ze zo'n wonder mochten meemaken. Ze moeten het gevoel hebben gehad dat ze op de wolken liepen.

Maar in het volgende hoofdstuk zien we hen in een boot in een razende storm, te midden van huizenhoge golven die hen dreigen te verdrinken. Midden in hun angstige, wanhopige toestand komt Jezus naar hen toe. Hij loopt over het water en zegt: "Ik ben het. Vrees niet."[2] Grappig, hoe de discipelen die twee ervaringen vlak achter elkaar beleefden. Wat een dag! Eerst zitten ze op een duizelingwekkende top van blijdschap en geluk en mogen ze de uitbundige voorziening en zegen van de Heer aanschouwen, en vervolgens vrezen ze voor hun leven in een wilde storm.

Het kan zijn dat Jezus dat deed om Zijn discipelen te laten zien dat het leven voor Hem niet een en al rozengeur en maneschijn was. Dat er ook razende stormen voorkomen die ons dreigen te verdrinken in angst en twijfels. Hij zal hen misschien op beide scenario's voorbereid hebben.

Eigenlijk is het vaak zo dat we in de tijden van problemen, wanneer twijfels en angst ons overspoelen, Jezus het duidelijkst kunnen zien. Als alles waar we op vertrouwd hebben wegvalt, ons scheepje zich met water vult en begint te zinken, als we naar Hem uitroepen: "Meester, we vergaan!" zullen wij Hem ook over het water naar ons toe zien komen. En dan zegt Hij hetzelfde tegen ons als Hij tegen de discipelen zei: Ik ben het. Vrees niet.

1 Zie Mattheüs 14:13-21
2. Mattheüs 14:27

Samuel Keating

Een geplande bruiloft

Door Andrew Mateyak

Niets overkomt Gods kinderen per ongeluk. Nu ik hier sta, een paar minuten voordat ik het huwelijksbootje instap en via het middenpad naar de prachtige bloemen en versieringen in de zaal kijk denk ik aan de vele wonderen die dit moment mogelijk gemaakt hebben. Nu begrijp ik pas volledig dat "Alle dingen medewerken ten goede." [1]

Maar ik loop op de zaken vooruit. Om dit verhaal goed te kunnen vertellen moet ik even terug gaan in de tijd.

Iets meer dan een jaar geleden was ik met mijn verloofde Melody op het verjaardagsfeestje van een van onze vrienden. Rond middernacht namen we afscheid van onze gastvrouw. Aangezien het al zo laat was, stond ze er op dat haar zoon ons terug zou rijden naar ons huis aan de andere kant van de stad. We waren blij dat hij ons wilde brengen en aangezien er haast geen verkeer op de weg was, dachten we dat we nu gauw thuis zouden zijn. Maar toen we bij de afslag kwamen die naar ons huis leidde reed onze chauffeur rechtdoor. Eerst dachten we dat hij de afslag misschien per ongeluk voorbij gereden was. Maar toen we het hem vertelden negeerde hij ons gewoon en zei uiteindelijk: "Ik wil eerst even bij een vriendin langs gaan."

Dit was wat verontrustend. Wie besluit er nu om een vriendin op te zoeken om één uur in de nacht, als hij verondersteld is je naar huis te brengen?

We stopten inderdaad bij het huis van zijn vriendin en werden zelfs aan haar voorgesteld.
Daarna hadden we zo nu en dan contact met haar tot ongeveer een jaar later, toen ze naar Manilla verhuisde.
Toen Melody en ik de datum voor ons huwelijk hadden vastgesteld begonnen we uitnodigingen te versturen. Aangezien deze vrouw naar Manilla verhuisd was stuurde ik haar een sms'je om haar het goede nieuws mede te delen.

"Dat is geweldig," schreef ze terug.

"Ik zal je vertellen wat je moet doen. Ga naar het huis waar jullie me voor het eerst ontmoet hebben en praat daar met mijn moeder. Ze verzorgt bruiloften en zorgt voor de aankleding van de zaal en ze zal je gratis helpen. Dat is mijn huwelijksgeschenk voor jullie."

En zo kom ik op de plaats waar ik nu sta. En terwijl ik de versieringen en pracht en praal van alles in me opneem bedenk ik dat God een plan met me had.

> God wikt en beschikt in de levens van ons allemaal. Maar het mooie is dat Hij ons niet roept om ons vervolgens aan ons lot over te laten. Jezus woont in ons en bewerkstelligt de buitengewone dingen waartoe Hij ons heeft uitgenodigd.
>
> - Louie Giglio

1 Romeinen 8:28

Het onverwachte verjaardagscadeau

Naar een artikel van Maria Fontaine

Ik heb een dierbare vriend die me vertelde over iets dat op zijn verjaardag gebeurde. Zijn auto moest naar de garage en deze dag fungeerde hij als chauffeur voor iemand in haar auto. Hij was van plan om naderhand zijn eigen auto op te halen, dus had hij een enorme som geld bij zich om de reparatie te betalen.

Toen hij echter naar de garage ging om zijn auto op te halen ontdekte hij tot zijn schrik dat de envelop met het geld voor de reparatie niet meer in zijn tas zat waar hij hem in had gestopt. Hij belde snel de eigenares van de auto waar hij in had gereden om te informeren of het geld misschien op de een of andere manier uit zijn tas was gevallen en nog in de auto lag.

"Nee, het spijt me heel erg, maar ik zie hem niet," kreeg hij als antwoord.

Mijn vriend zei dat het deprimerende gevoel dat hij kreeg, samen met de uitputting van het lange rijden, overweldigend voor hem was. Hij kon alleen nog maar uitroepen naar God, om te vragen of het geld op de een of andere manier weer terug kon komen. Maar de kans leek heel klein en hij had weinig hoop.

Hij was helemaal van slag en werd geplaagd door een zware migraine. Zijn verjaardag was een groot fiasco geworden.

Hij worstelde met de migraine en maakte zich zorgen over het geld en sloeg zich ook nog eens voor de kop omdat hij het op de een of andere manier was kwijtgeraakt. Hij zat urenlang te piekeren over het gebeurde en probeerde zich voor te stellen hoe het geld uit zijn tas gevallen was. Tenslotte legde hij de hele zaak maar in Gods handen en besloot hij om op Hem te vertrouwen.

De volgende dag ging hij naar zijn werk met een vredig gevoel in zijn hart dat alles goed zou komen. Hij rekende er niet op dat hij dat geld ooit nog terug zou zien, maar hij wist dat God op de een of andere manier voor alles zou zorgen.

Midden op de morgen kreeg hij een telefoontje. Het was de vrouw die hij die dag daarvoor had rondgereden. "We hebben de envelop met je geld gevonden toen we nog eens in de auto zochten," zei ze. "Hij ligt hier veilig op je te wachten."

Wat een opluchting. Wat een reden om te prijzen. Mijn vriend was blij dat hij verkozen had op God te vertrouwen.

Hij had zich gemakkelijk over kunnen geven aan wanhoop en zorgen. Maar hij koos ervoor om God te prijzen, in wat voor omstandigheden hij zich ook bevond. Wat God deed of niet deed, of het er nu op leek dat God goed voor hem was of niet, dat deed er niet toe. Het belangrijkste was dat hij op Jezus vertrouwde, wat voor uitdagingen of verliezen ook op zijn pad kwamen omdat Jezus alles voor hem had opgegeven, zelfs Zijn leven.

Het feit dat je een volgeling van Jezus bent is niet altijd een garantie dat alles precies zo zal gaan als je het wilt. Niettemin kunnen we alles aan Hem over laten wanneer wij alles hebben gedaan wat in ons vermogen ligt. Dan kunnen wij er op vertrouwen dat Hij doet wat het beste is. Zelfs wanneer iets is zoekgeraakt of weggenomen, zal God altijd weer opnieuw voorzien. Misschien stuurt Hij ons in een andere richting, of misschien laat Hij ons zien dat wij best zonder iets kunnen dat we dachten nodig te hebben. Door alles heen moeten we er op vertrouwen dat Hij nooit faalt en dat Hij alles ten goede laat werken.

Er is geloof voor nodig om periodes van beproeving en verlies aan te kunnen. Als we er naar streven om in alles dank te zeggen, zullen we in een betere positie verkeren om God te vertrouwen, dat Hij ons zal geven wat het beste voor ons is. Mijn vriend heeft iets heel kostbaars gekregen op zijn verjaardag, en dat is de gave van hernieuwd geloof, dat hij Hem altijd in alles kan geloven. Dat is een geschenk dat altijd blijft.

Waarom watermeloenen blauw zijn

Door Jessie Richards

Sinds mijn kindertijd heb ik al problemen met slapen; in slaap komen en daarna blijven slapen. De laatste jaren gaat het echter wat beter omdat ik geleerd heb, bepaalde dingen te doen of niet te doen. Maar over het algemeen doe ik er toch nog 90 minuten over om in slaap te komen. Niet omdat ik te laat op de dag teveel koffie of thee drink, of te weinig lichaamsbeweging krijg.
Het komt door mijn gedachten. Die zijn altijd zo druk in de weer. Ze vertikken het gewoon om op te houden en te gaan slapen. Als het moment komt dat ze moeten afsluiten voor de nacht doen ze dat juist niet. Ze leven op en beginnen aan iets heel anders; plannen maken of filosoferen. Als ik dan op bed lig weet ik al dat ik mezelf niet aan niets kan laten denken, dus probeer ik mijn gedachten in de richting van iets fijns te sturen waar ik niet door gestrest raak. Het liefst iets dat zo weinig mogelijk met het echte leven te maken heeft. Geleidelijk aan worden mijn gedachten dan iets rustiger en komen er wat plezieriger dingen in voor. Dan komt eindelijk het moment dat ik iedere nacht vol verwachting tegemoet zie; het moment van gedachten die kant noch wal raken.

Dan vindt er een inwendige dialoog plaats: Morgen moet ik direct een antwoord aan Christy sturen. …Je moet nu niet aan je takenlijst werken. …Dat praatje waar ik gisteren naar luisterde was geweldig. …Nee, dat helpt helemaal niet. Te interessant. …Het komende weekend ga ik uit eten met een vriend. …
En daarom zijn watermeloenen blauw. Dan glimlach ik, in het dankbare besef dat ik nu snel zal slapen.

Iets dat 'vreemd' lijkt of nergens op lijkt te slaan bereidt de weg voor iets goeds. In het geval van mijn slapeloosheid komt het goede; de slaap, niet ondanks de bizarre gedachten, maar zijn die gedachten juist een inleiding voor iets harmonieus. Ik vraag me af of zoiets onbewust ook op andere manieren en op andere momenten plaatsvindt. Je hoort weleens zo'n verhaal waarin een rare situatie leidde tot iets moois. Iemand ontmoet zijn toekomstige levenspartner terwijl hij op het vliegveld vast zit vanwege het slechte weer bijvoorbeeld, maar er zijn ook minder dramatische, alledaagse situaties mogelijk. Ik verloor laatst iets dat heel belangrijk voor me was, maar toen ik er naar aan het zoeken was vond ik iets dat nog veel kostbaarder voor me was. Ik was het al maanden kwijt geweest.

Ik geloof al heel lang dat er in iedere situatie iets goeds verborgen zit, ondanks het slechte; dat God alles op de een of andere manier weer recht kan zetten, of in ieder geval beter

kan maken. Maar daarbij had ik altijd gedacht dat de weg naar het goede akelig en verwarrend zou zijn en dat ik het een nare ervaring zou vinden.

Nu begin ik er zelfs naar uit te kijken dat ik door dat soort situaties heen moet. Ik ben aan het leren om dingen aan te pakken die vervelend kunnen zijn met een houding van: 'misschien komt er wel iets moois uit voort!' Dat gebeurt natuurlijk niet altijd, maar als ik uitkijk naar het goede in plaats van het ergste te vrezen, heb ik meer positieve energie en meer plezier in het leven. Ik heb geleerd dat wanneer ik naar het goede zoek tijdens minder goede gebeurtenissen, en niet alleen nadat ze hebben plaatsgevonden, ik soms ontdek dat die twee bij elkaar horen; dat er uit het slechte altijd iets goeds voortkomt.

Het is niet zomaar een kwestie van "je moet God toch altijd prijzen," hoe slecht een situatie ook kan worden. Ik ben zelfs blij wanneer alles uit de hand loopt, want je weet maar nooit. Het zou deze keer zo'n moment kunnen zijn dat iets raars en iets goeds hand in hand gaan. Het zou weleens zo'n blauwe watermeloen kunnen zijn.

Elke avond, wanneer die onzinnige gedachte in me opkomt, moet ik er aan denken dat het meer is dan een theorie, dat het bizarre tot het mooie leidt. Het overkomt mij haast iedere avond. En nu heb ik nog meer reden om er over te glimlachen.

We zouden niet bang moeten zijn om aan een opwelling toe te geven. Het leven kan soms magisch zijn. Het zou bijzonder kunnen zijn als we bereid waren een paar dingen te riskeren. -Donald Miller

Ik wil iedereen graag aanmoedigen met de wetenschap dat God een plan heeft met hun leven en dat God nooit fouten maakt, ook al lijkt het voor ons alsof Hij niet eens luistert of geen aandacht aan ons schenkt. -Nick Vujicic

Mij is van kinds af aan altijd ingeprent dat God een plan heeft voor ieder mens en dat ogenschijnlijk rampzalige ontwikkelingen altijd bij Zijn plan horen. -Ronald Reagan

Bid maar, en laat God zich overal zorgen over maken. -Maarten Luther (1483-1546)

Geloof is een redenerend vertrouwen, een vertrouwen dat bedachtzaam en zeker op Gods betrouwbaarheid rekent. -John R. Stott

Als we ons zorgen maken laat dat zien dat we niet het vertrouwen hebben dat God groot genoeg, machtig genoeg of liefdevol genoeg is om te zorgen voor de dingen die in ons leven plaatsvinden. -Francis Chan

Vertrouw altijd op de HERE God, want de Oppermachtige HERE is uw eeuwige toevlucht.
Jesaja 26:4

HOGE VERWACHTINGEN

Door Mary Story

Er wordt in de bijbel verteld over een keer toen Jezus naar Zijn geboorteplaats terug ging. Ik geloof dat het een van de verdrietigste verhalen uit de bijbel is. Het is ongeveer samen te vatten in het laatste vers in dat hoofdstuk: “Hij deed daar niet veel wonderen, omdat zij geen vertrouwen in Hem hadden.”1

Die mensen kenden Jezus. Ze hadden Hem zien opgroeien en waarschijnlijk hadden ze geen al te hoge verwachtingen van Hem. Dus toen Hij weer terug kwam nadat Hij wonderen had gedaan geloofden ze het gewoon niet. “Is dit niet de zoon van de timmerman?”[1] vroegen ze. Ze vonden waarschijnlijk dat het niet mogelijk was dat Hij iets groots zou doen. “We kennen die vent toch. Hij is maar een timmerman. Hij is de Zoon van God niet.” Of iets dergelijks. Net zoals die mensen niet in Jezus en Zijn macht geloofden, kunnen wij ook gebrek aan geloof in onszelf hebben en hoe Jezus door ons heen kan werken. We weerhouden onszelf ervan, grote dingen te doen door ons negatieve gepraat over onszelf. Omdat we niet geloven dat wij bepaalde dingen zouden kunnen doen, proberen we het vaak niet eens.

Ik heb een mopshond wier enige doel in het leven is, in het middelpunt van de belangstelling te staan. Ze heeft er van alles voor over om maar door iemand gekroeld te worden. Ze is vastbesloten en enorm koppig en laat zich zelden ergens door weerhouden om haar doel te bereiken. Als ik op de bank zit met mijn laptop kruipt ze onder mijn arm door en probeert de laptop weg te duwen of klimt ze er desnoods bovenop. Wanneer ik aan het koken ben of aan de schoonmaak, loopt ze voortdurend om mijn voeten heen, in de hoop dat ik naar haar zal kijken. En als ik buiten bereik ben slaat ze als een razende in de lucht met haar poten totdat iemand haar ziet en haar aait. Ze geeft een heel nieuwe betekenis aan het begrip “snakken naar een beetje aandacht.”

De enige plek waar ze het nog niet geprobeerd had, was mijn bed. Het is meer dan twee keer zo hoog als zij, en zelfs als ze op haar achterpoten gaat staan kan ze er nauwelijks overheen kijken. Dus zat ze daar en wachtte zielig totdat er iemand naar beneden kwam om aandacht aan haar te besteden. Ze had nooit geprobeerd om de sprong te maken omdat het gewoon te hoog was.

Totdat…ze zich realiseerde dat ze het kon.

Op een avond maakte ze een wanhoopssprong en tot onze grote verbazing was ze in staat om op het bed te springen. Nu denkt ze dat ze er op kan springen wanneer ze maar wil.

Dat is soms weleens vervelend, maar het zette me aan het denken over de vraag hoe vaak we onszelf tekort doen "omdat we geen vertrouwen hebben." We denken gewoon: "Dit kan ik niet, dit is niets voor mij," dus proberen we het niet eens. Ik heb een heleboel verhalen gehoord over mensen die goede banen hebben gevonden waar ze nuchter gezien niet de juiste kwalificaties voor hadden, omdat ze het gewoon toch geprobeerd hebben.

Iemand die ik ken kreeg een baan als technicus waarbij hij met uiterst ingewikkelde afvoersystemen moet werken. Hier had hij niet voor gestudeerd; het was niet eens een vakgebied waar hij ooit over had nagedacht. Maar hij kreeg de kans om in die branche te gaan werken en nu wordt hij er heel goed in.

Weer een andere vriend kreeg een baan als webdeveloper. Dit was iets waar hij weleens mee bezig was geweest, maar waar hij nog niet zoveel vanaf wist. Hij had nog een heleboel te leren en in te halen maar hij heeft nu veel meer bereikt dan hij ooit had kunnen denken; omdat hij bereid was de sprong te wagen.

Hoe zit dat met jou? Sta jij Jezus in de weg bij het doen van iets bijzonders in je leven, of iets dat je graag zou willen doen maar waarvan je niet zeker bent dat je het zou kunnen, omdat je niet genoeg geloof hebt dat Hij het door jou heen kan doen? Heb je jezelf zo vaak wijsgemaakt dat je het niet kunt, dat je niet meer kunt geloven dat het misschien toch mogelijk is?

Sommige mensen denken dat ze "nederig" zijn als ze zichzelf constant naar beneden halen. Ze verzinnen allerlei smoesjes. Zoals: "Ik ben gewoon niet zo slim," of "dat is meer iets voor mensen met talent." Ons eigen negatieve zelfbeeld en ongeloof kan ons uiteindelijk de das om doen.

God heeft voor ieder mens een plan. Dat is een ding dat zeker is. Misschien zijn de dingen die Hij voor jou gepland heeft wel anders dan je verwacht had, maar als je Hem Zijn gang laat gaan, dan kan Hij jou gebruiken. Iemand die hardloopt in de Olympische spelen gaat er niet heen met de hoop dat hij misschien wel iets kan winnen. En zeker gaat hij er niet heen met het idee dat hij niet kan winnen. Hij zet zijn zinnen erop dat hij wil winnen en gaat deelnemen aan de wedloop alsof hij de medaille al heeft. "Op de wedstrijdbaan doen alle hardlopers hun best en toch is er maar één die de prijs krijgt. Doe uw best dan ook de prijs te krijgen."[3]

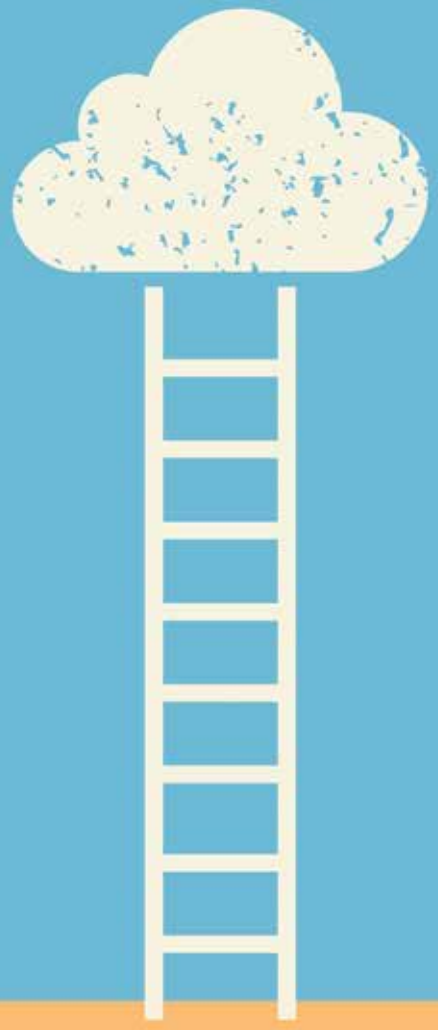

1 Mattheüs 13:58
2 Mattheüs 13:55
1 Corinthiërs 9:24

MIJN VRESELIJKE WEEK

Door Joyce Suttin

Als er een of twee dingen verkeerd gaan in mijn week is dat niet het einde van de wereld. Ik kan er wel tegen. Ik weet dat er iedere week van alles gebeurt en ik ben wel gewend aan tegenslagen. Meestal blijf ik wel in een goede bui en kijk ik naar de zonnige kant van alles. Maar vorige week ging dat heel anders. Het leek alsof alles verkeerd liep, iedere dag weer. En dan heb ik het niet over kleine irritaties, maar over behoorlijk grote dingen. Iedere dag stond ik weer voor verrassingen en het waren geen leuke verrassingen.

Er gebeurden een paar ongelukken. Gelukkig geen ernstige, God zij dank, maar het soort dat behoorlijk storend is en kostbaar ook. We hadden ook nog wat gezondheidsproblemen, met onverwachte doktersbezoeken en de aanverwante onrust.

Bovendien maakten we ons zorgen over de grote stormen die raasden in verscheidene delen van de wereld, waar dierbaren van ons wonen.

Elke dag was er weer iets anders. Ik begon me af te vragen of God het zat werd dat ik weer naar Hem uitriep over de een of andere nieuwe uitdaging. Raakt Zijn medeleven niet op na verloop van tijd en besluit Hij dan mijn telefoontjes maar te negeren als Hij mijn naam weer eens op Zijn schermpje ziet verschijnen?

Wat ik geleerd heb van die moeilijke week is dat God me hoort. Hij wordt het nooit zat om te luisteren. Hij laat de telefoon niet voor niets over gaan als ik bel. Hij staat altijd klaar om te luisteren, advies te geven en de weg te wijzen. Hij is aanwezig om mijn hartslag te kalmeren en me te dragen wanneer ik niet meer verder kan. Hij staat klaar om me te troosten en Zijn vreugde over me uit te storten. En Hij lost alles op. Als ik nog enige twijfel had over Gods zorgen en bescherming, dan is die twijfel nu weggenomen. Ik heb het vorige week zelf meegemaakt. Ik zag Zijn hand aan het werk toen we genezing nodig hadden. Ik zag hoe Hij ons beschermde toen er angstaanjagende dingen gebeurden. Ik zag hoe Hij voor dierbaren zorgde en hen door mogelijk gevaarlijke situaties loodste. Ik zag Hem een heleboel wonderen doen. Ik zag hoe Hij steeds de tijd weer nam om naar me te luisteren als ik naar Hem uitriep.

Het resultaat van mijn vreselijke week is dat ik weer zeker weet dat ik met Gods hulp alles aankan wat ik op mijn pad tegenkom. Aan het einde van de week is mijn geloof vast en ben ik vol vertrouwen dat, wat voor problemen ik ook tegenkom, Hij ze op zal lossen. Er zullen misschien stormen zijn of ongelukken, vergissingen of problemen, maar uiteindelijk kan ik op God vertrouwen dat Hij me er doorheen zal halen. En samen met Hem kan ik uitkijken naar de komende week en wat die zal brengen.

EEN ANDER SOORT HELD

Door Elsa Sichrovsky

Toen ik nog een idealistische tiener van 14 jaar was las ik eens een biografie van David Brainerd. Ik vond het fijn om over zendelingen te lezen zoals David Livingstone, C.T. Studd en Amy Carmichael. Die schenen er totaal geen moeite mee te hebben om toegewijde bekeerlingen te inspireren, die al hun opofferingen de moeite waard maakten. Maar het verhaal van Brainerd begon tragisch. De reden waarom ik me zo duidelijk herinner hoe oud ik was toen ik over hem las is dat hij een wees geworden was toen hij zo oud was als ik. Ik had mijn beide ouders nog en had nog een heleboel jaren over om van hen allebei te genieten.

Toen ik over hem aan het lezen was werd ik geschokt door het lijden dat hij doormaakte. Toch werden zijn dagboeken en gebeden gekenmerkt door een vastberadenheid en passie om God te verheerlijken en zichzelf volledig aan het dienen van Hem over te geven. Als ik las over zijn gedachten over de moeilijkheden bij het verspreiden van het Christelijk geloof aan de Indianengemeenschappen die geplaagd werden door alcoholisme en verwerpelijke heidense gebruiken, zag ik opeens hoe makkelijk ik het had en het was een uitdaging voor me om tot een grotere geestelijke toewijding te komen. Het ruwe pad dat hij verkoos bracht hem tot grote genegenheid voor Christus en hij liet niet toe dat zijn ziel verhard zou worden door de pijn.

Hij had het geestelijk al moeilijk en daar kwam nog bij dat zijn lichaam geteisterd werd door hevige pijn ten gevolge van een ernstige tuberculose die nog verergerd werd door de armoede en zijn inspannende leefwijze. Desalniettemin bleef Brainerd volhouden, ondanks de ziekte die uiteindelijk de oorzaak van zijn dood werd en de depressie die hem soms tot aan de rand van zelfmoord bracht.

Toen ik klaar was met het lezen van zijn biografie kwam ik tot de conclusie dat het verhaal van Brainerd nog een mooiere kant had. Er zijn jaren voorbij gegaan sinds ik voor het eerst las over de moedige geest die hij bezat en zijn onverdeelde toewijding aan Christus, maar ik word nu nog steeds aangemoedigd door zijn toewijding, wanneer mijn eigen Christelijke leven in een sleur raakt en niet meer zo vruchtbaar is.

De tijd waarin Brainerd zendeling was, was heel anders dan de tijd waarin ik leef en misschien zal ik nooit te maken krijgen met de ongelooflijke hoeveelheid tegenslagen die hij had, maar toch heb ik dezelfde doelstelling; God te laten schijnen in een wereld die Zijn liefde en licht zo hard nodig heeft. Diezelfde God kan me helpen, in wat voor omstandigheden dan ook.

ZES DROMEN EN DE TOT STAND KOMING VAN EEN MAN

Door Samuel Keating

Twee dromen waren het begin van de moeilijkheden die Jozef zou ondervinden.

"Luister eens naar deze droom," zei Jozef tegen zijn elf broers. "We waren op het veld korenschoven bijeen aan het binden. Plotseling ging mijn schoof overeind staan en gingen al jullie schoven bij elkaar staan en bogen diep voor de mijne!"

In Jozefs tweede droom bogen de zon, de maan en elf sterren zich voor hem. Het was duidelijk wat de dromen betekenden. Zelfs zijn vader, die meer van Jozef hield dan van zijn andere zoons werd erdoor beledigd en gaf hem er in het bijzijn van iedereen van langs.

Jakob vergaf het Jozef wel, maar zijn broers deden dat helemaal niet. Toen de gelegenheid zich voordeed verkochten ze hem als slaaf aan buitenlandse handelslieden die op weg waren naar Egypte.

Na jarenlange trouwe dienst aan het huishouden van Potifar, die aanvoerder was van de wacht van de Farao, werd Jozef onrechtvaardig opgesloten in de kerkers van de koning. De vrouw van Potifar had tevergeefs geprobeerd hem te verleiden en toen werd hij er van beschuldigd dat hij geprobeerd had haar te verkrachten. God was echter met Jozef, en de gevangenisbewaker vertrouwde de dagelijkse leiding van de gevangenis aan hem toe.

Er gingen nog jaren voorbij voordat Jozefs leven wederom gevormd werd door dromen. Om redenen die in de bijbel niet precies worden uitgelegd liet de Farao zijn wijnproever en zijn bakker in dezelfde gevangenis werpen.

Op een ochtend waren de wijnproever en de bakker allebei duidelijk uit hun evenwicht. Jozef vroeg hen hoe dat kwam en toen zeiden ze: "We hebben vannacht allebei gedroomd, maar we kunnen niet verklaren wat het te betekenen heeft."

"Dromen uitleggen is Gods specialiteit," antwoordde Jozef. "Vertel me jullie dromen maar, wellicht dat God me de uitleg geeft."

De wijnproever was het eerste aan de beurt: "Ik zag in mijn droom een wijngaard. Er waren drie ranken die begonnen te bloeien en al gauw kwamen er trossen rijpe druiven aan. Ik had de wijnbeker van de Farao in mijn hand, dus perste ik een tros druiven uit in de beker. Toen overhandigde ik de beker aan de Farao."

"Hier is de betekenis," zei Jozef. "De drie takken stellen drie dagen voor. Binnen drie dagen zal de Farao je verhogen en je weer in je positie aanstellen. Denk alsjeblieft aan me als alles beter voor je gaat. Vertel de Farao over me, zodat hij me uit deze plaats zal halen."

Toen de bakker zag dat de uitleg van de droom van de wijnproever gunstig was, vertelde hij ook zijn droom aan Jozef. "Ik heb ook gedroomd.

In mijn droom had ik drie manden vol met gebak op mijn hoofd gestapeld. De bovenste mand bevatte allerlei soorten gebak voor de Farao, maar toen kwamen er vogels die de mand helemaal leeg aten."

De uitleg van die droom was niet gunstig, dus kan ik me voorstellen hoe Jozef ermee worstelde om hem te vertellen wat God hem had laten zien: "De drie manden stellen ook drie dagen voor. Binnen drie dagen zal de Farao je ter dood laten brengen."

Drie dagen later, op de verjaardag van de Farao, werd de wijnproever weer in ere hersteld en werd de bakker ter dood gebracht; precies zoals Jozef het voorspeld had. Helaas vergat de wijnproever Jozef al snel, en moest deze nog lange tijd in de gevangenis wegkwijnen.

Twee jaar later kreeg de Farao twee dromen op een nacht. In de eerste droom werden zeven gezonde koeien opgeslokt door zeven lelijke, magere koeien.

In de tweede droom kwamen er zeven korenaren aan een stengel, die tjokvol graan zaten. Toen groeiden er zeven miezerige aren op die door de oostenwind leeg werden geblazen en die de zeven volle aren opslokten.

Toen de Farao wakker werd riep hij zijn tovenaars bijeen om hem de dromen uit te leggen, maar geen van hen was in staat er een verklaring voor te geven. Tenslotte kwam de wijnproever naar voren die Farao over Jozef en zijn gave om dromen uit te leggen vertelde. De Farao liet hem uit de gevangenis halen.

Terwijl de Farao zijn dromen vertelde liet God aan Jozef zien dat Hij de Farao een blik gaf op de toekomst van het gebied. Er zouden zeven jaren van welvaart komen, gevolgd door zeven jaren hongersnood. Zijn boodschap aan de Farao was, dat hij zich moest voorbereiden op de zeven jaren hongersnood door voorraden aan te leggen tijdens de jaren van welvaart.

De Farao was in zijn nopjes over Jozefs raad en benoemde Jozef tot opzichter over het verzamelen en opslaan van de extra goederen tijdens de goede jaren. Hij maakte Jozef ook onderkoning van het land Egypte.

Maar hoe zat het nou met Jozefs dromen over zijn broers en ouders die hem eer kwamen bewijzen?

Een paar jaar later, toen de hongersnood aanbrak in het geboorteland van Jozef, het land Kanaän, stuurde Jakob Jozefs oudere broers naar Egypte om graan te kopen en ze bogen zich voor de afgevaardigde van de Farao die, zonder dat zij het beseften, hun jongere broer was.

Als we lezen in de hoofdstukken 37 tot 50 van Genesis raken we ongetwijfeld onder de indruk over de manier waarop zijn karakter gevormd werd door de tegenslagen in zijn leven. Eerst een verwend jochie, dan slaaf, daarna een betrouwbare dienstknecht. Dan wordt hij veroordeeld tot een gevangenisstraf, krijgt een positie in de gevangenis als hulp van de bewaker, waarna hij de rechterhand van de Farao wordt. Iedere wending en kering in zijn leven speelde een rol in de vorming van Gods man en het vervullen van Gods plan. Misschien drukte Jozef het zelf nog het beste uit toen hij tegen zijn berouwvolle broers over de verkoop aan slavenhandelaars zei: "God had er een bedoeling mee."

BETER DAN EEN LICHT

Door Steve Hearts

Dit aardse leven wordt vaak gezien als een grote hoofdweg die tussen vlakten, heuvels, bergen, dalen en tunnels door slingert. Ik heb alle aspecten ervan al vaak meegemaakt en ik kan met overtuiging zeggen dat ik de tunnels nog het minst leuke van allemaal vind.

Op die momenten in de tunnel is de toekomst onzeker en kun je de weg die voor je ligt maar met een stap tegelijk bewandelen. De laatste paar maanden heb ik vaak moeten wachten om te zien hoe alles zou aflopen en heb ik een heleboel van die voorzichtige stapjes gezet.

Gisteren werd ik overvallen door de onzekerheid, die snel uitgroeide tot een wolk van zorgen en geestelijke duisternis. Ik bad: "Heer, laat Uw licht in dit alles schijnen." Hij liet de wijze, geruststellende woorden uit het gedichtje "De poort van het jaar," in me opkomen. Ik had die woorden al vaak gehoord, maar deze keer spraken ze me in het bijzonder aan.

Ik zei tot de man die stond aan de poort van het jaar:
"Geef me een licht, opdat ik veilig het onbekende in kan stappen."
Hij antwoordde me:
"Ga het donker in en leg je hand in die van God.
Dat zal beter voor je zijn dan een licht en veiliger dan een bekende weg."
Dus ging ik op pad en aan de hand van God
liep ik blijmoedig door de nacht.[1]

Ik ben blind, dus kan ik me goed voorstellen wat het is om hulp nodig te hebben wanneer je op onbekend terrein komt. De boodschap die me hier overgebracht werd was, dat ik Gods hand moet vastpakken met hetzelfde vertrouwen dat ik heb wanneer iemand me bij de elleboog pakt en me fysiek leidt. Ik moet Hem toestaan me door die tunnel te leiden. Zolang ik me aan Hem vasthoud hoef ik niet bezorgd te zijn over de lengte van de tunnel of wat me aan de andere kant te wachten staat. Ik kan stap voor stap met Hem verder lopen in het vertrouwen dat ik de andere kant veilig zal bereiken. Misschien weet ik nog niet wat er verderop zal gebeuren. Maar degene met wie ik verder loop en die me leidt, ziet en kent de weg waar ik op loop. Ik kan er op vertrouwen dat Hij me door de tunnels van het leven zal brengen en jij kunt dat ook. Als alles donker wordt, raak dan niet in paniek en word niet overweldigd met onzekerheid. Pak de hand van degene die beloofd heeft nog beter te zijn dan een licht, dan kom je veilig door elke tunnel, waar die ook uit bestaat.

1. Naar een gedichtje van Minnie Louise Haskins (1875–1957)

VERTROUWEN

Door Marie Alvero

Christenen zeggen vaak dingen zoals: “Je moet vertrouwen”of “Vertrouwen betekent dat je weet dat God het zal doen.”of “Vertrouwen betekent dat je niet bang bent” of soortgelijke gezegden waarmee gepoogd wordt een definitie en opsomming van geloof te geven. Ik heb echter niets met zulke uitspraken.

Laatst zat ik koffie te drinken met een dierbare vriendin die zei hoe ze me bewonderde om mijn geloof en hoe ze zelf worstelde met God over een bepaalde situatie in haar leven. Ik moest haar eerlijk vertellen dat ik net zo goed vragen en twijfels had gehad toen ik in soortgelijke situaties verkeerd had.

Ik heb vaak gekampt met de vraag: “Hoe kan ik weten of ik geloof heb?”of “Hoe kan ik zeggen dat ik vertrouwen heb terwijl ik eigenlijk doodsbang ben?” Zoals de vader die aan Jezus vroeg om zijn zoon te genezen zei: “Ik geloof, maar toch twijfel ik nog. Help mij!”1 Ik wil vertrouwen hebben, maar ik weet niet altijd hoe dat moet.

Op God vertrouwen als je carrière stuk loopt, als je vrienden kwijtraakt, als je moet verhuizen naar een ander continent, als je een miskraam hebt, alle andere uitdagingen van het leven van alledag aan kunnen, dat is niet natuurlijk voor me. Ik heb heel vaak geworsteld met twijfel en weerzin in mijn hart en heb tegen God gezegd: “Ik weet dat U goed bent, maar bent U goed voor mij? Doet U wat goed voor me is?”

We zijn op doorreis maar we zijn tenminste op reis. Ik hoef geen geloof te hebben voor mijn hele leven en nu al vertrouwen voor alle mogelijke gebeurtenissen op te brengen. Ik hoef maar minuut voor minuut te vertrouwen. Ik heb geleerd dat het niet erg is dat ik het allemaal niet zo op een rijtje kan zetten of me onvolmaakt voel in mijn geloof. God komt me daarin tegemoet.

Ik zei tegen mijn vriendin dat ik er nooit spijt van heb gehad dat ik op God vertrouwd had. Zelfs op de momenten dat ik wankelde in mijn geloof, was Hij nog steeds getrouw. En omdat God getrouw is kan Hij volledig vertrouwd worden dat Hij Zijn beloften in Christus waar maakt.

1. Markus 9:24

Gebed

Word jij weleens geplaagd door angst en verlang je naar vrede? Jezus is de Vredevorst. Hij heeft Zijn leven voor je gegeven zodat je vrede kunt krijgen. We hoeven enkel dit eenvoudige gebed te bidden:

Jezus, kom alstublieft in mijn hart en geef me Uw vrede, hoop en liefde. Amen

DE KALENDER VAN JE LEVEN

Een boodschap van Jezus

Een kalender wordt vaak gebruikt om je te herinneren aan bijzondere gebeurtenissen of belangrijke afspraken. Er bestaat zelfs een speciale kalender voor jou alleen en Ik help je om de dagen in te vullen met plannen die Mij behagen. Als je Mij vertrouwt zul je de vervulling zien van de geheime wensen van je hart. De kalender van je leven staat vol met unieke, gedenkwaardige en levensveranderende gebeurtenissen.

Ik weet dat je je weleens verbaast over gebeurtenissen die Ik in jouw leven of in dat van anderen toelaat. Mijn kind, Ik heb Mijn redenen voor alles wat Ik laat gebeuren, ofschoon er veel dingen zijn die je in dit leven alleen gedeeltelijk kunt begrijpen en aan Mij moet toevertrouwen.

Je maand ziet er misschien niet zo veelbelovend uit, maar als Ik je de toekomst zou laten zien en wat voor goeds er kan voortkomen uit zulke moeilijkheden, zou je duidelijk zien dat deze ogenschijnlijk donkere dagen uitlopen op warme zonnige dagen en dat de dingen die je er door leert de moeite waard zullen zijn. Heb dus geen angst om Mij de kalender van je leven in te laten vullen. De beste dingen overkomen hen, die Mij volledig vertrouwen en blijmoedig met Mij meegaan.